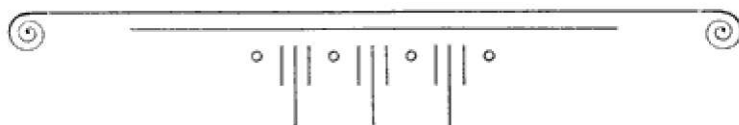

LJUBLJANSKI ZVON

Zrinski in Frankopan.

(30. aprila 1671.)

»Krvavo se svita skoz lino nov dan . . .
Hej, spavaš še, dragi ti moj Frankopan?«
»»Kako pač bi spaval? Že minul je mrak . . .
Ah, kakšen sem sanjal ti san jaz sladak!
»»O Zrinski! Kako je bil krasen san moj!
Kako je bil velik! . . Končan je bil boj . . .
»»Končana je bitev . . . Topóv grom molčí . . .
A najin sovražnik na tleh tam leží . . .
»»Hrvati zdaj niso več tolpa robóv.
Otela sva midva jih sužnjih okóv . . .
»»Očina je rešena tujih verig . . .
In zmage povsod ti razlega se krik.
»»O sveta svoboda! Tvoj božji obraz
zagledal sem vendar naposled še jaz . . .
»»Junaku, ki suče meč s hrabroj rokój,
obraz, ti svoboda, pokažeš mu svoj . . .«
»Svoboda, svoboda! Da, moj Frankopan!
Prekrasen res sanjal nocoj si ti san!
»O sanjaj, o sanjaj, pobratim! Saj veš:
le v sanjah svobodo še gledati smeš . . .
»Kdaj ôdpre se nama pač ječe té dver?
Jaz nádeje več je ne vidim nikjer . . .

»O meč, o moj meč, ti junaški moj meč!
Ne bom res nikoli v boj nosil te več?« . . .

»»O ne obupavaj, moj Zrinski, nikár!
Ni zadnji ugasnil še nadeje žar!

»»In dokler Bog večni nad nama bedí,
po žilah pa nama pretaka se kri,

»»ne kloniva duhom! Pokoncu glavó! . . .
Čuj, zunaj pred vrati — kak hrum je tam to?

»»Rožljajo že ključi . . . Ah, vhod je odprt . . .
Svoboda li bliža se zdaj, ali smrt? . . .««

»Sodniki so najini, brate! . . . Gorjé! —
In čela nabirajo v resne gubé . . .«

»»»Bog z vama, o viteza! . . . Velik je greh,
greh vajin v nedavno minulih baš dneh . . .

»»»Izdati cesarja — največji zločin!
Kako naj kaznuje nezvesti se sin?

»»»In vprašali vse smo učene možé.
In bélili vsi so si modre glavé.

»»»In leto in dan tam študirali so,
in bukve debele prebirali so . . .

»»»In smrt na grmadi — bil njihov je sklep,
po dolgem premišljanju tehten ukrep.

»»»Ne bojta se, viteza, dnešnjega dne!
Usmiljeno cesar ima še srcé.

»»»Srce svoje zlato je vama odkril.
On vaju je, čujta, — pomilostíl!

»»»Ne bosta gorela! . . . Ne bojta se več!
Le glavi odrobi dnes vama meč . . .

»»»Poprej pa še vsakemu desno rokó
odseka krvník vama . . . Tó, samo tó! . . .«««

A. Aškerc.

